

3. 4. 2016 - 2. neděle velikonoční (svátek Božího milosrdenství)

- Sběrka na kněžský seminář v Olomouci byla 11 743 Kč (v Kaňovicích 2 219 Kč.). U Božího hrobu jsme vybrali na pomoc křesťanům ve Svaté zemi 2 614 Kč. Všem za vaše štědré dary a ovoce postní doby děkuji.

Děkuji ženám z Dobrkovic za úklid kostela v minulém měsíci. V dubnu mají na starosti úklid Doubravy.

- Pondělí 4. dubna (slavnost Zvěstování Páně) je „*Dnem modliteb za úctu k počatému životu a za nenarozené děti*“. Při této příležitosti se koná pouť do Napajedel, ke hrobu Aničky Zelíkové (v 17:15 začíná adorace, v 18 h. mše, pouť je zakončena modlitbou růžence na hřbitově).
- V pátek 8. dubna budu navštěvovat nemocné v Doubravách a v Újezdě.
- Příští neděli přijmou svátost křtu Radek Zábajník z Kelník, Štěpán Zábajník z Doubrav a Marek Strachota z Dobrkovic.
- V sobotu 16. dubna si chtějí v našem farním kostele udělit svátost manželství Radka Šustková a Petr Gregůrek z Hřivínova Újezda.

Ze života: "Hokej je místem, kde se snažím ukazovat na Krista"

Věřím ve vzkříšení těla

Zamyšlení nad nedílnou součástí lidské podstaty, tělem, zakončujeme rozhovorem s křesťanem a profesionálním sportovcem, hokejistou Matoušem Maxmiliánem Venkrbcem. Letos sedmadvacetiletý útočník se se svou vírou netají ani na ledě.

VĚŘÍCÍ HOKEJISTA?

V tématu "Věřím ve vzkříšení těla" jsme se věnovali vztahu křesťana ke svému tělu a sportu. Co si o tomto spojení myslíš ty jako křesťan a profesionální sportovec?

Myslím, že sport je důležitý pro křesťana stejně jako pro každého jiného člověka. Ne nadarmo se říká, ve zdravém těle zdravý duch. Sport a pohyb nám může pomoci jak k zdravému tělu, tak i zdravé „vyvětrané mysli“. Nakonec péče o tělo je součástí celkové péče o náš život.

(Foto: Archiv Matouše Venkrbce)

Podobně jako ty se ke své víře hlásí i další hokejista - Jaromír Jágr. Nevíme jak on, ale můžeme se zeptat tebe ;-): Jak si ve své sportovní profesi udržuješ svou duchovní kondici?

Hokej má svá specifika, ale je to práce jako každá jiná. I do své profese se snažím zvat Pána. Duchovní zázemí mám ale pochopitelně doma, ve společné modlitbě s manželkou, s přáteli, ve farnosti, v osobní modlitbě. Rád přes den otevřu breviář, který mám díky aplikaci stále u sebe. Na zápasy ve vzdálenějších městech si беру do autobusu Písmo nebo duchovní četbu. Je to ale boj o každou minutu strávenou s Bohem a někdy se midaří věnovat sotva minimum. To zná snad každý křesťan.

HOKEJOVÉ ODCHODY A NÁVRATY

Jak ses vlastně k hokeji dostal?

Přivedl mě k němu táta, který se hokeji sám věnoval. Od malička jsem po hokeji toužil a trávil s ním každou volnou chvíli.

Ale před několika lety tě už hokej nenaplnoval, co se stalo? Tvůj odchod ze slibně rozběhnuté kariéry prý způsobil tvému okolí a trenérovi šok.

Jde to těžko popsat v jedné odpovědi, ale zkusím to. Díky přípravě na biřmování se mi otevřely nové obzory a otázky. Začaly ve mně růst nové touhy (po životě s Bohem, ve společenství), které hokej nemohl naplnit. Ba naopak mi v jejich naplňování bránil. Bylo to období mé osobní konverze. Asi po roce bilancování a promodlování jsem se rozhodl s hokejem skončit, začít studovat, chodit do schóly, obrážet všemožné duchovní akce, zkrátka žít život naplno. ;-). Toto nádherné období trvalo tři roky.

Byl tvůj návrat k hokeji těžký?

Přišla nabídka a já se rozhodl to zkusit. Už jsem vnímal hokej jinak - nebyl v žebříčku hodnot zdaleka na prvním místě a neočekával jsem od něj víc, než mi mohl dát. V duchovní rovině to tedy těžké nebylo, cítil jsem se v tom svobodný. Psychicky to bylo těžší. Musel jsem být trpělivý sám se sebou a měl jsem pochybnosti. Nejtěžší to bylo asi fyzicky. Znovu se vrátit do koloběhu každodenní fyzické dřiny. Pár týdnů, možná měsíců to prostě bolelo. :-)

ZŮSTAT KŘESŤANEM I NA LEDĚ

Co pro tebe hokej znamená teď?

Hru, která mě baví. Práci, kterou mám rád a která mě živí. Povolání, kde se cítím na svém místě. Lidi, na které se těším. Výzvu se zlepšovat a objevovat svoje možnosti. Místo, kde se můžu snažit ukazovat na Krista. To všechno pro mě hokej znamená především díky tomu, že jsem se od něho na chvíli mohl vzdálit a dovolit Bohu, aby se na můj život podíval svým pohledem.

Myslíš, že se tvoje víra nějak projevuje na ledové ploše či v kabinách mezi spoluhráči?

Víra prostupuje celým životem, takže se přirozeně (věřím) projevuje i v mé práci. Snažím se žít opravdově každou přítomnou chvíli, být otevřený spoluhráčům i fanouškům. Nesoudit, nemoralizovat, nekázat, ale ukazovat každodenním životem, že Bůh člověku nic dobrého nebere, ale naopak plnými hrstmi dává.

A co zaměstnání, odráží se nějak v tvé víře?

Určitě mě toto prostředí formuje a to nejen pozitivně, spíš víc negativně. Nejde být imunní vůči tomu, čemu se vystavujete každý den několik hodin. Sport ale taky učí mnoha dobrým věcem - umění prohrávat, myšlení v duchu fair play, využívat maxima svých možností, sebezáporu a mnoha jiným. To vše jsou aspekty, které můžu přenést i do svého duchovního života.

(Foto: Archiv Matouše Venkrbce)

Je některý s tvých spoluhráčů také věřící v Boha?

U nás v týmu a v dnešní společnosti obecně je spousta věřících nebo minimálně hledajících lidí. Poptávka po duchovnu je velká a mezi hokejisty tomu není jinak. Praktikujícího katolíka, ale v našem týmu nenajdete.

Existuje nějaká věc, kterou bys nebyl ochotný udělat, i kdyby ji po tobě chtěl trenér či spoluhráči?

Věřím, že se mi bude dařit vždy hrát v duchu fair play. Sem určitě nepatří nějaké ovlivňování zápasů, předstírání faulů, doping a další prostředky, které mají za cíl dosáhnout vítězství za každou cenu.

NEZAPOMENOUT NA TO "HLAVNÍ"

Prožíváme velikonoční období. Co znamenají Velikonoce pro tebe?

V současné době jsem čerstvě po operaci kolene, tak můžu díky tomuto křížičku častěji myslet na Kristův kříž a velkou Lásku, která se za jeho obětí skrývá. Jinak se společně se všemi křesťany na tyto forte svátky vždycky moc těším. I proto, že mají potenciál otrást s mým často pohodovým a pohodlným životem.

Čeho bys chtěl dosáhnout ať už v životě nebo ve sportu?

Mým cílem je to, abych pro dílčí cíle nezapomněl na ten hlavní. :-) Toužím být určitě úspěšný v práci a neustále zlepšovat svoje dovednosti. S manželkou toužíme po dalších dětech a plánujeme vlastní bydlení, výhledově i podnikání. Oním Cílem, ale zůstává Kristus a život s ním na věčnosti. Všechny další cíle jsou vlastně „jen“ cestou k Němu.

Matouši díky za tvé svědectví a čas, který sis pro <http://www.signaly.cz/> udělal. Ať tobě a tvým blízkým Pán žehná. A ať se ti tedy daří nezapomenout na ten hlavní Cíl . :-)

Matouš Maxmilián Venkrbec (ročník 1989) pochází z hokejové rodiny. Ve dvaceti se rozhodl hokej opustit a věnovat se studiu teologie, žurnalistky. Také dokončil studium na oboru management sportu a trenérství. Sport vyzdvihl i ve svých závěrečných pracích (téma spiritualita sportovce a život křesťana ve světě sportu). V současné době opět hraje - na pozici útočníka za LHK Jestřábi Prostějov. Je ženatý, otec (zatím) jednoho dítěte, roční dcery.